

**בס"ד כז' אייר ה'תשע"ט**  
הדלקת נרות - 19: 22  
צאת השבת - 20: 14  
רבנו תם - 21: 08  
**שעון קיץ** - מהלוח המדוייק של "אור החיים"  
ע"פ "אופק תל אביב"

**שנה תשע עשרה - עלון מס' 964**  
@ ביום ראשון כח' אייר "יום ירושלים" בירתנו לנצח.  
@ השבת "מברכין". ר"ח סיון יחול בע"ה ביום שלישי.  
יחדשהו הקב"ה עלינו ועל כל ישראל, לטובה ולברכה,  
לששון ולשמחה לבשורות טובות וישועות, אכי"ר.



# אברהם יגל

לעיני בבאי מוסאי בן אברהם ז"ל  
לרפואת ולהצלחת כל עם ישראל ובכללם לאברהם יגל בן רעות נ"י



פפטידיון: "זיהה מספר"  
(הושע ב')  
**השבת מב' לעומר**  
**פרקי אבות - פרק ה'**

## פרשת במדבר

השיעור בלויין יחל ב- 21:30  
בדוק ומנסה- סגולה להשתתף  
בסעודה רביעית "אוהל-מועד"  
מלנייני הפרשת:

מפני מה בפקודי בני ישראל הקדים הכתוב אפרים למנשה, ואילו בפרשת מסעי לגבי נחלת הארץ הקדים מנשה לאפרים? "לבני יוסף למטה מנשה" (לד. כג.) ברם, בהיותם במצרים היה אפרים יושב בבית מדרשו של יעקב והוגה בתורה ואילו מנשה היה המלץ הממונה לשבור אוכל לבאים מצרימה. לפיכך, לגבי חנייתם סביב המשכן ואוהל מועד הקדים הכתוב את אפרים שהוא התלמיד חכם ולו יאה וראוי הדבר לעומת זאת לגבי נחלת הארץ, שהוא דבר שבממון, הקדים את מנשה, שהיה בבחינת "זבולון" (חתם סופר)

- ← מיפקד צבאי שנערך לבני ישראל ע"י משה ואהרן ונשיאי השבטים.
- ← מספר הפקודים מכן עשרים שנה ומעלה.
- ← מספרם של כל בני ישראל מלבד שבט לוי.
- ← פירוט תפקידם המיוחד של בני לוי.
- ← סדר חנייתם ונסיעתם של בניי במדבר.
- ← מיפקד הלוויים.

לכאורה מדוע צריך הכתוב לומר על הארון "ושמו בדיו" והרי הבדים היו באופן קבוע בארון, והמסיר אותם משם לוקה דכתיב "בטבעת הארון יהיו הבדים לא יסורו ממנו" (שמות כה' טו)? רבינו החיד"א מביא "פני דוד" את תשובת הרדב"י שאין המסיר את הבדים לוקה עד שיסיר אותם מהטבעות לגמרי, אבל לפעמים היו הבדים נשמטים לצד זה או לצד זה אבל עדיין לא היו יוצאים מהטבעות, ובשעה שהיו צריכים לשאת את הארון היו צריכים להביא את הבדים לאמצע הארון, כדרך כל נושאי משא, לתקון הזה קורא הכתוב "שימה", "ושמו בדיו", כלומר תקנו את בדיו אם היה צריך כדי לשאת אותו.

**"במדבר סיני"**  
גבימטריא: **בשלום** (378). מיום שיצאו ממצרים היו בקטטה. עד שבאו למדבר סיני ושררה האחדות. ויחן שם ישראל - **כאיש אחד בלב אחד**. (נחל קדומים)  
**"במספר שמיות כל זכר לזולתוהם"**  
האם ספרו גולגולות של כל אדם? הנצי"ב: "כל אחד הושיט פתק ובו שמו ושם שבטו, ואחר כך מנו הפתקאות ... הוא בעצמו הביא פתקא שלו, והיינו לזולגולותם, אצל הגולגולת, ולא שיושיט אחד כמה פתקאות של חברו, דבזה היה מקום לחוש אולי יניח אחד כמה שמות בשקר ... ומנו את הפתקות". פירוש ייחודי, שלא כמו רש"י (על ידי שקלים).

**"כל זכר מבין חודשי ומעלה תפקדם..."**  
ראוי להתקדש ולהתכונן (בצורה סבילה כקטין או בצורה פעילה כבגיר) לעבודת ה', מרגע שאדם מסוגל לכך. עד גיל חודש התינוק חי בספק, ועם הגיעו לגיל חודש - הוכח שהתגבר על ספקות החיים, ומכאן ואילך הוא מסוגל לחיות, ולכן גם מסוגל להתקדש לעבודת ה' ובני זלפה.

**"בני זלפה"**  
בכולן אמר לבני, לבד מנפתלי שאומר בני. לפי שבשבט נפתלי היו בנות יותר מבנים. ולכן רמז בברכת נפתלי אילה שלוחה הנותן ר"ת אשה. בפרשת פנחס כתיב בני, לפי שמתו האנשים ונתרבו הנשים, ולכן לא אמר לבני.  
**"אשר זיקבו בשמותם..."**  
אשר נקראו בשמותם. הרמז בפסוק: ששמותיהם נזכרו לא לפי סדר תולדותם ולא לפי סדר הדגלים, אלא לפי סדר אמותיהם: בני לאה, בני רחל, בני בלהה ובני זלפה.

**פינת הניבים והפחגמים**  
**שְׁתֵּה אֶת כּוֹס הַתְּרַעְלָה = סָבֵל מְאוֹד, הַתְּיַסֵּר הַרְבֵּה.**  
**דוגמה:** כָּל יִשְׂרָאֵלִי שֶׁנִּשְׁבָּה בְיַד מִצְרַיִם או סוּרְיָה שְׁתֵּה אֶת כּוֹס הַתְּרַעְלָה.  
**מקור:** הַתְּעוֹרָרִי, הַתְּעוֹרָרִי, קוּמִי יְרוּשָׁלַם אֲשֶׁר שְׁתִית מִיַּד ה' אֶת-כּוֹס חֲמָתוֹ, אֶת-קִבְעַת כּוֹס הַתְּרַעְלָה, שְׁתִית מְצִית [שְׁעִירָהוּ נָא יז]. (גיבוכון)

**"כל פקודי הלויים... שזינים ועשירים אלה..."**  
הטעם שהלויים היה במספרם קטן מכל השבטים, כי ידוע שהמצרים לא נשתעבדו בשבט לוי במצרים. לכן לא היו בכלל הברכה "כאשר יענו אותו כן ירבה וכן יפרוץ." (ספר "מטעמי שולחן שבת" בשם הרמב"ן)  
**"... איש איש כי תשיטה אשתו ומעלה בו מעל"**  
**"מעלה בו מעל"** בגימטריה 293 = "דור המבול" = ובגימטריה= חרפה. וזוהו המעשה המכוער אשר האשה עושה, מעשה של חרפה וכמעשה דור המבול.

**הסידור מכתול מדרג עמי!** העלון טעון גניזה. אין לעיין בעלון בשעת התפילה וקריאת התורה. במקום שיש עירוב, יש לטלטל ע"י קטן. ניתן להוריד את העלון באתרים הדתיים "לדעת" ו-"חידושי": <http://www.hidush.co.il/> <http://ladaat.info/>

**ערב ראש חודש סיון**

**א.** בערב ר"ח סיון טוב לומר את התפילה שתיקן השלי"ה על גידול הבנים וחינוכם בדרך התורה. אבות ואימהות באופן תמידי ויומיומי מתפללים שהקב"ה יצליח דרכם וייתן להם בנים ובנות אוהבי ה' ויראי אלוקים.

**ב.** ראוי להתנהג בקדושה וטהרה כל ששת הימים שמראש חודש ועד חג השבועות, ובוה יוסיף הארה גדולה לנשמתו על יראתה את ה' הנכבד. יש להקפיד על אחווה ורעות בתוך עם ישראל, לקיים דרשת "ויחן שם ישראל" - כאש אחד בלב אחד.

**ג.** אין אומרים תחנון ואין מתענין מר"ח סיון עד י"ג בו כיוון שאז התחילו ההכנות למתן תורה. והימים לאחר חג שבועות הם ימי תשלומים לקרבנות החג. ויש נוהגים שלא לומר תחנון גם ב"ד בסיון.

**ד.** מאחרין להתפלל ערבית של ליל שבועות כדי שיהיו ימי הספירה "תמימות", ומי שאינו יכול לאחר את התפילה - יתפלל מוקדם, אבל לא יקדש עד שיהיה לילה ודאי.

**"בניך כשתילי זתים" - חינוך**

**"והגדת לבנך..."**

הרמב"ם בהלכות תלמוד תורה מדגיש, כי חייב תלמיד לכבד את רבו, אך הרב חייב אף הוא לכבד את תלמידו כדי לקרבן. השפעתו של המורה בעיצוב דמותו האיתנה והטובה של התלמיד תהה חשובה ומוצדקת יותר כאשר היא מעוגנת בכבודו של הילד. עלינו ליצור סיטואציות חינוכיות, דרכים מגוונות ומרתקות כדי להחדיר - להפנים תכונה זו בתוך נימי נפשו של הילד, כדי שבכל מצב, הכבוד יפרח וישגשג. התהליך בהקניית ערכים כמו הכבוד למשל - איטי וממושך, אין שום סיכוי להקנות חינוך במהירות, בחופזה. כפי שמבהיר לנו הרבי מקוצק, יגעת ולא מצאת - גם האמן, כי רגעי היגיעה הם המציאה, התהליך מהווה מטרה בפני עצמה והוא חשוב מאוד, הוא יעד שאין לפסוח עליו. חשוב שהתהליך יוקנה במגוון שיטות וכלים, כדי שהתכונה החינוכית תוחדר פנימה ברצון.

**שיעור התורה הגדול בתבל**

מקום מיוחד לניחן  
בילתי בינה  
ארגון "אברהם יג"ל" משדר בלוויין בכל מוצאי שבת את שיעורו של הראשון לציון הרח"ג יצחק יוסף שליט"א בבית הכנסת "אוהל מועד" בשעה 21:30 השיעור יוקרן על גבי מסך ענק. בע"ה תתקיים סעודה רביעית, בחסות "בית הלחם"

**סרכה והצנחה**

לפנתלי והמי יצחק-פור על תרומתם לזיכוי הרבים שיתברכו בבריאות, אושר ופרנסה טובה ובכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות, לשנים רבות וטובות ונחת מילדיהם וזיווג הגון ורפואה לנעמה בת שושנה

**סרכות ואיחולים**

ליורה ואילנית אבישן בהגיע הבן ניצן-מיכאל לגיל מצוינות יה"ר שיעלה במעלות התורה והיראה ויצליח בכל דרכיו ומעשיו, בכל מילי דמיטב וברכה ליהודה ואיריס נסימי ולחנה אביטן

**רפואה שלימה**

למרדכי אהרוני-בן שרה הי"ו הקב"ה ישלח מזור ומרפא לרמ"ח אבריו ושס"ה גידיו. שיחזור לאיתנו הראשון ויזכה לשנים רבות טובות ונעימות עם רעייתו אסתר

**כל הישועות והברכות**

לשלוש ומרים ברא"ל הי"ו זכתו מרן לעודה הרביעית בלוויין שיתמלאו כל משאלות ליבם לטובה. זכות המצוה תעמוד להם שיתברכו ברפואה שלימה, אושר ובפרנסה טובה, רפואה למרים בת גוהר ולחנה בת גוהר וברכה והצלחה בלימודים ובכל דרכיה לשירה בת מרים

**כל הישועות והברכות**

לאבשלום ושרה אהרוני הי"ו זכתו מרן לעודה הרביעית בלוויין שיתמלאו כל משאלות ליבם לטובה. זכות המצוה תעמוד להם שיתברכו ברפואה שלימה, אושר ושלווה ופרנסה טובה, וזיווג נחת מיוצאי חלציהם להבדיל לע"נ אברהם בן שושנה ז"ל ולע"נ יצחק-יוסף בן שושנה ז"ל

**סרכות ואיחולים**

לישראל ופנתת הובסא לרגל הולדת הבת יה"ר שתגדל כאימותנו הקדושות שרה רבקה רחל ולאח, תזכו לחופתה שתצליח בכל דרכיה וברכה ונחת ליצחק טובה מוסאי ולתמי נאמן

**רפואה שלימה**

לכ"יה לוי בת סיון הקב"ה ישלח מזור ומרפא לרנ"ב אבריה ושס"ה גידיה. רפואת הנפש ורפואת הגוף שתחזור לאיתנה הראשון במהרה

**סרכה והצנחה**

אברהם ומיטרה הקקיאן שיתברכו בבריאות, אושר ופרנסה טובה ובכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות, לשנים רבות טובות ונעימות שיתגשמו כל משאלות ליבם וטובה וזיווג נחת מיוצאי חלציהם

**סרכות ואיחולים**

לאיכ"ל ובת-שבע שושן בהגיע יציאת לגיל מצוינות יה"ר שתגדל כאימותנו הקדושות שרה רבקה רחל ולאח, תזכו לחופתה שתצליח בלימודיה ובכל דרכיה שיתגשמו כל משאלות ליבם לטובה ולברכה

**סרכה והצנחה**

ליחיאל ואב"ן איטה שיזכו בבריאות, אושר ופרנסה טובה ובכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות, לשנים רבות טובות ונעימות זיווגים והגונים לילדיהם ורפואה שלימה למסעודה בת עיישה

**סרכה והצנחה**

לדניאל ובר"בית פנסי שיזכו בבריאות, אושר ופרנסה טובה ובכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות, לשנים רבות טובות ונעימות והצלחה לכל ילדיהם ולנכדותיהם ובע"ה שיזכו לנכדים ורפואה שלימה לאסתר חמו בת עטוקה

**סרכה והצנחה**

ליוסף ונתן גולדבליאן שיזכו בבריאות, אושר ופרנסה טובה ובכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות, לשנים רבות טובות ונעימות שיתגשמו כל משאלות ליבם לטובה וזיווג נחת מיוצאי חלציהם

**סרכה והצנחה**

לע"נ הצנוע והענו שחמו בן אברהם דרך חיים ז"ל שימליץ טוב בעד משפחתו שיזכו לברכה הצלחה ורפואה

**סרכה והצנחה**

לע"נ הצנוע והענו חיים חויה מזוז בן טרקי ז"ל כט"י אייר פקדת שנתו שימליץ טוב בעד משפחתו

**סרכה והצנחה**

לע"נ הצנוע והענו משה חנה בן חגיבה ז"ל א' סיון פקדת שנתו שימליץ טוב בעד משפחתו

**סרכה והצנחה**

לע"נ הצנוע והענו ניסים נסימי בן מרדכי וביבי ז"ל יום שני 18.15 בית העלמין. 19.10 מנחה חנה המנוח

**סרכה והצנחה**

לע"נ הצנוע והענו משה חנה בן חגיבה ז"ל א' סיון פקדת שנתו שימליץ טוב בעד משפחתו

**סרכה והצנחה**

לע"נ הצנוע והענו ניסים נסימי בן מרדכי וביבי ז"ל יום שני 18.15 בית העלמין. 19.10 מנחה חנה המנוח

**סרכה והצנחה**

לע"נ הצנוע והענו משה חנה בן חגיבה ז"ל א' סיון פקדת שנתו שימליץ טוב בעד משפחתו

**רפואה שלימה והחלמה מהירה לכל החולים ובכללם - :**

שלמה לארי בן מרים הי"ו משה נאמן בן מרים הי"ו אברהם נאמן בן מרים הי"ו ישראל פריג' רפאל בן מרים הי"ו באבאי באבאי בן מורווי הי"ו מרדכי עמרני בן רבקה הי"ו שבתאי מוסאי בן נהיית הי"ו משה משה בן סרווי הי"ו לידיה רוקח בת מנטנה מנב"ת אסתר אהרוני בת גוהר מנב"ת

**לע"נ צו"ל - נשמתו :**

יהודה מועלמי בן גיראן ז"ל לירן מלכה ז"ל בן ריטה שתחיה אברהם שריפיאן בן מרים ז"ל אברהם אהרונ בן שושנה ז"ל אברהם אסולין בן דדא וחיים ז"ל מנחם ישראל בן ניסים ז"ל מרגלית שמואליאן בת שושנה ז"ל נהיית נורית יעקובי בת גולשן ז"ל בבאי מוסאי בן אברהם וזליכה ז"ל

**הקדמה לדיני יום טוב**

**דיני חג השבועות שחל במוצאי שבת**

**א.** יש להדליק בערב שבת נר נשמה גדול, על מנת שיוכלו להעביר ממנו אש לצורך הדלקת אש ביום טוב, במיוחד לצורך הדלקת נרות של יום טוב במוצאי שבת.

**ב.** אסור לעשות הכנות ביום השבת לצורך מוצאי שבת. לפיכך אין היתר לערוך את השולחן ביום שבת לצורך החג, או להכין שאר מאכלים משבת לצורך החג. רק עם צאת השבת מותר לעשות מלאכה המותרת ביום טוב וכן להתחיל בהכנות לסעודה, חימום האוכל וכו'.

**ג.** בערבית אומרים "ותודיענו", במקום "אתה חוננתנו".  
**ד.** הדלקת נרות יום טוב תיעשה רק לאחר זמן צאת השבת.

**ה.** סדר הקידוש בליל החג נקרא: "**יקנהזו**", ראשי תיבות: **י**: בורא פרי הגפן. **ק**: קידוש. **י**: הקידוש לחג. **ז**: בורא מאורי האש. **ה**: הבדלה. **ה**: הבדלה מיוחדת ליום טוב שחל במוצאי שבת.

"המבדיל בין קודש לקודש". זמן: "ברכת שהחיינו".  
(עדיף שלא להדליק נר נוסף להבדלה, אלא לברך ברכה זו על הנר שהדליקה האישה לכבוד יו"ט).

**מכיון שאנו עומדים סמוך לחג השבועות, נשתדל לבאר בימים אלו קצת עיקרי דינים השייכים ליום טוב.**

כתוב בתורה (שמות יב) כל מלאכה לא יעשה בהם (בימים טובים) אך אשר יאכל לכל נפש הוא לבדו יעשה לכם. והטעם שצותה תורה על שבתון ממלאכה בימים טובים, כתב בספר החינוך, שהוא בכדי שיזכרו ישראל הנסים הגדולים שעשה להם השם יתברך ולאבותיהם, ויודיעום לזרעם אחריהם, ואילו היו מותרים בעשיית מלאכה, היה כל אחד פונה לעסקיו, וכבוד הרגל ושמחת החג היו נשכחים מעם ישראל על ידי השבתון ממלאכה יהיו פנויים להתקבץ בבתי כנסיות ובבתי מדרשות לשמוע דברי תורה, ובהתאסף ראשי עם יחד שבטי ישראל, ללמוד לקח ותבונה מפי גדולי ישראל בהלכות ובאגדות, וכפי מה שאמרו: משה תיקן להם לישראל שיהיו דורשים הלכות פסח בפסח, הלכות עצרת (הוא חג השבועות) בעצרת והלכות חג (סוכות) בחג, שנאמר "וידבר משה את מועדי ה' אל בני ישראל". וכן אמרו חז"ל: לא ניתנו שבתות וימים טובים לישראל אלא לעסוק בהם בדברי תורה. ולכן נצטוינו על שבתון מוחלט, זולת מלאכת אוכל נפש (כגון הכנת תבשיל לסעודת החג באופנים ובתנאים שנבאר). וכן שנו חכמים, אין בין יום טוב לשבת אלא מלאכת אוכל נפש בלבד. ומכל מקום יש לחלק שעות היום של החג, מחצית לבית הכנסת ובית המדרש, ומחצית לאכילה ושתייה ושמחת החג. אף על פי שמותר מן התורה לעשות מלאכה לצורך אוכל נפש, יש מלאכות שאסרום חכמים ביום טוב אף כשהן נעשות לצורך אוכל נפש.

אסרו חכמים לקצור שדה או לבצור כרמו ביום טוב, אפילו לצורך אוכל נפש, (וכגון שבא לקטוף תפוח מן העץ בכדי לאכלו ביום טוב), מפני שאדם רגיל לקצור את כל שדהו בבת אחת, וכן לבצור את כל כרמו בבת אחת, ונמצא כל היום טרוד במלאכתו וימנע משמחת יום טוב. וכן מלאכת עימור, ודישת התבואה, וסחיטת פירות, ומלאכת בורר, ומלאכת טוחן והרקדה. ויש אומרים שמלאכות אלו נאסרו מן התורה. ובתלמוד ירושלמי הסמיכו זאת רבותינו על הפסוקים, שנאמר "אך אשר יאכל לכל נפש הוא לבדו יעשה לכם", ומייד אחר כך נאמר "ושמרתם את המצות" למלמדינו שלא מלאכת אוכל נפש אלא משימור ואילך, כלומר מזמן לישת הבצק והלאה, (שהקמח בא במגע עם המים ועלול להחמיץ ללא שימור מיוחד) לישת הבצק אף על פי שאסורה בשבת, ביום טוב היא מותרת, וכן טיגון ובישול וכיצא בזה.



**מכל מלמד השכלתי**

**חודש סיון**

הוא החודש השלישי למניין החודשים במקרא, מניין אשר מונים מניסן, ותשיעי למניין שאנו מונים מתשרי. השם סיון, איננו שם עברי אלא אכדי, אשר עלה יחד עם עולי בבל בתקופת שיבת ציון ותחילת ימי בית שני. במשך הזמן השתקעו שמות החודשים ו"גויירו".

**פירוש השם סיון:** מרבית החוקרים נוטים לשער כי מקור השם, "סיונו", פירושו "עת להט השמש". בחודש זה מגיע הקציר לשיאו.

**מזלו של החודש - תאומים:** המסורת מוצאת רמזים בין מזל החודש ובין מתן תורה אשר אירע ב-ו' בחודש זה. תאומים רומזים למשה ואהרון אשר על ידם נתנה התורה. תאומים רומזים לתורה שבכתב ולתורה שבעל פה אשר נתנו כאחד. תאומים רומזים לשני לוחות הברית, החודש בו ניתנה התורה לעם ישראל.

התאומים מרמזים גם על אור וחושך, וישראל בגימטרייה אור וחושך. התאומים דומים הם, אך עומדים זה מול זה. כך גם כוחות החיוב והשלילה שעומדים זה מול זה, ולאדם ניתנת ההזדמנות לראות גם את החושך כאור ולהכניעו לטוב.

**"ובנסיט המשיכן יורידו אותו הללים**

**ובהנות המשיכן..."**

הנה בפסוק זה, נרמזו בו ב' פעמים שם **הוי"ה** ושם **אהי"ה** למפרע:

**הַמְשִׁיכֵן יוֹרִידוֹ אֹתוֹ הַלִּימִים = אַהֲי"ה.**

**הַלִּימִים וּבַחֲנוֹת הַמְשִׁיכֵן יִקִּימוּ = הַוִּי"ה.**

**הַמְשִׁיכֵן יִקִּימוּ אֹתוֹ הַלִּימִים = אַהֲי"ה.**

**הַלִּימִים יְהוֹרֵר הַקֶּרֶב יוֹמַת = הַוִּי"ה.**

**שלומיאל שכמוך !**

"ונשיא לבני שמעון שלומיאל בן צורישדי"  
נשאלת השאלה: מדוע כשרוצים לכוון אדם עני ולא יוצלח, בחרו את השם "**שלומיאל**" ?  
מביא בספר אמרות החכמה טעם נפלא:

רש"י בביאורו לברכת יעקב לבניו, מבאר את ברכת יעקב לשמעון "ואפיצם בישראל" - אין לך עניים וסופרים ומלמדי תינוקות אלא משמעון, כדי שיהיו נפוצים. לכן רומזים לאותו עני ומסכן שהוא משבט שמעון - שאולי הוא נשיא כשלומיאל אך מזלו לא שפר עליו והנשיאות שלו היא על עניים...

**"לכתך אחרי במדבר"**

ספר "במדבר" נקרא כך והטעם, כי התורה ביקשה לפרסם שהליכתם במדבר, היתה תחת השגחה מיוחדת עם ענני הכבוד של השכינה הקדושה, ולהורות על אהבת ה' לעמו ישראל.

מספר רבי בן ציון סנה: יהודי בשם ר' יחזקאל לנדא מארה"ב התקשר אלי, וספר בהתרגשות את אשר ארע עמו: הוא עבד אצל מעסיק גוי כגרפיקאי, ויום אחד בעל הבית פיטר חלק מן העובדים וביניהם ר' יחזקאל. הייתה זו מכה קשה לר' יחזקאל, שהתקשה במציאת מקום עבודה חדש. עברו חודשיים ושלשה, ור' יחזקאל לא מצליח למצוא עבודה. אולם מתוך הייאוש והחשיכה, נדלק לו אור של רוחניות: יש בורא לעולם, והפרנסה ממנו. צריך להתפלל אליו! חשב לעצמו והתחיל להתפלל מעמק הלב ובכוונה גדולה, ולא רק על כסף... התפלל והתפלל, אך שינוי לטובה לא ראה. החליט ר' יחזקאל לקבוע שעורי תורה בבוקר ובערב, ושנוי לטובה - עדיין לא ראה. היצר הטוב גבר בו, ואמר לעצמו: 'וכי אני מתפלל ולומד רק כדי שהקב"ה יתן לי פרנסה?! ומה יהיה לאחר שאזכה לפרנסה, האם יתקיים בי ח"ו 'וישמן ישרון תבעטו?! לא! ריבונו של עולם, אני מבטיח בלי נדר להמשיך בקביעת עתים לתורה, בין אם תהיה לי פרנסה ברווח ובין אם לא. אין אני לומד תורה כדי שיהיה כסף בכיסי, אלא כדי לעשות רצונך יתברך!'

יומיים לאחר מכן ראה מודעה: 'חברה גדולה מחפשת גרפיקאי מומחה!' ר' יחזקאל מיהר ושלח קורות חיים, וכבר באותו לילה התקשרו אליו, כדי לקבוע ראיון עבודה ליום המחרת. ר' יחזקאל קיווה מאוד להצליח בראיון ולקבל את העבודה, אך התעוררה בעיה; השעה שקבעו לראיון הייתה בדיוק שעת השיעור. על אף שחשש להפסיד את ההזדמנות למשרה המוצלחת, הוא עמד בניסיון ואמר לנציג החברה: "אני מצטער, אך בשעה זו לא אוכל לבוא לראיון, מאחר שיש לי שיעור תורה שאותו אני לא מוכן להפסיד. האם אוכל לבוא בזמן אחר?! להפתעתו של ר' יחזקאל, השיב האיש באדיבות: "אין בעיה, נקבע לשעה מאוחרת יותר". על המשך התגלגלות העניינים סיפר ר' יחזקאל: למחרת מיד לאחר השיעור, יצאתי ברכבי לכוון העיר. האצתי למהירות הגבוהה ביותר שמתיר החוק בכביש זה, מאחר שהיה לי חשוב מאוד להגיע בזמן לראיון העבודה. בערך באמצע הדרך, לפתע אני חש בריח של פלסטיק שרוף. עצרתי את הרכב, ויצאתי כדי לבדוק את הסיבה לריח. חיפשתי את מקור הבעיה, אך לא הצלחתי למצוא דבר. חזרתי לאוטו, וניסיתי להתניע, אך הרכב נותר דומם לחלוטין. אי אפשר להתניע, אי אפשר לנסוע אפילו מילימטר! נלחצתי מאוד. עמדתי לצד הכביש - שהיה די שומם, וקיוויתי שמישהו יעצור וייקח אותי טרמפ. חיפשתי לעצמי: 'ימה קורה פה?! הן אני הייתי כל כך בסדר, התחזקתי בלימוד תורה בשיעור היומי ובתפילה, למרות הסכנה שאבד המשרה הנחשקת. מדוע זה קורה לי? נראה שאני עומד לאחר לראיון, ועכשיו אין ספק שלא ירצו לקבל אותי לעבודה, עובד שכבר בראיון הראשון לא מוכן להתגמש ולבוא בזמן שקובעים לו וכשבאים לקראתו וקובעים לו מועד אחר

הוא מעז לאחר לפגישה... מי ירצה עובד כזה?! חשבתי להתקשר לאחד ממכרי שיבוא לקחת אותי, אך הטלפון לא עבד כי הסוללה של הנייד התרוקנה... עמדתי כך בשולי הכביש במשך שעה וחצי! בזמן הזה התפללתי אל ה' שיעזור לי, וגם התחזקתי באמונה. אמרתי לעצמי: 'כל מה שה' עושה - זה לטובה, כמו שנאמר "טוב ה' לכל", אין ספק שמה שקורה פה עכשיו, זה טוב. איך שאני מסיים למלמל את הדברים שהכל ה' עושה לטובה, לפתע עוצר לידי רכב יוקרתי מאוד. "מה הבעיה?" שאל אותי הנהג. ספרתי לו שאני צריך להגיע בדחיפות לעיר, והרכב שלי תקוע. "אני מצהר מאוד", אמר בעל הרכב, "אך אם אתה רוצה - תיכנס לאוטו, ותיסע איתי עד הכניסה לעיר, ומשם תסתדר איכשהו". מחוסר ברירה נכנסתי לרכב, והאיש החל לנסוע. הודיתי לה על שאגיע לפחות למקום יישוב, ולא להיתקע חסר אוניס בשולי כביש נידח. תוך כדי הנסיעה, התפתחה שיחה ביני לבין הנהג. הנהג סיפר שהגיע לכביש הנידח בטעות. הוא לא יכול להבין איך התרחשה הטעות המשונה הזאת, מאחר שכבר 14 שנים הוא נוסע במסלול מסוים, ומעולם לא טעה. רק היום נכנס בטעות בפניה לא נכונה, וכך הגיע לכביש הנידח, שבו מצא אותי עומד מסכן וחסר ישע. האיש שאל אותי במה אני עוסק. סיפרתי לו שאני גרפיקאי מנוסה, אך זה כמה חודשים שאין לי עבודה. גם אמרתי לו שהייתי בדרכי לראיון בחברה מסויימת, ואני מקווה מאוד שיקבלו אותי לעבודה שם. האיש קפץ ממקומו, נעץ בי מבט, ושאל: "אתה גרפיקאי בעל ניסיון? מה אתה אומר!!" הופתעתי מתגובתו החריגה. מה כל כך מיוחד בזה שאני גרפיקאי? הוא מלמל לעצמו: "איזה סיפור יש לנו כאן, איזה סיפור, תשמע, אני בעלים של חברה די גדולה. אתמול פיטרתי את הגרפיקאי שלנו, כי התברר שהוא מעל באמון שנתתי בו וגרם לנו נזקים לא פשוטים. העובדים האחרים, ביקשו מאוד שאחזיר אותו לעבודה, כי הם לא יכולים לעבוד בלי גרפיקאי מקצועי. חשבתי שעד שאמצא גרפיקאי טוב, עלול לעבור זמן רב מדי. אני זקוק לגרפיקאי עכשיו, ומיד. ופתאום אני מוצא גרפיקאי בעל ניסיון, עומד ומחכה חסר ישע על שוליו של כביש שומם, שהגעתי אליו בטעות מוזרה לחלוטין... תגיד, מה דעתך לבוא איתי עכשיו, ולהראות לי את הביצועים שלך בגרפיקה?" את הראיון שנקבע לי כבר הפסדתי. מאוחר מדי. הנהג השאיל לי את הטלפון שלו והתקשרתי אל החברה. הסברתי להם שנתקעתי בדרך ומשום כך, אין לי אפשרות להגיע בזמן שנקבע. סיכמנו שאהיה איתם בקשר למחרת, והמשכתי בניסיעה יחד איתו. הוא בחן את תיק העבודות שלי, בדק היכולות שלי בסוג העבודה שנדרש אצלם בחברה, וקיבל אותי לאלתר לעבודה אצלם. עכשיו כבר יכולתי לראות, אפילו בעיני בשר ודם את טובתו הגדולה של הקב"ה. העבודה בחברה הזאת הייתה טובה בהרבה - מהעבודה שיכולתי להשיג בראיון שנקבע. בחברה של 'הנהג' היו הבוס ומרבית העובדים יהודים ובנוסף, המשכורת שם גבוהה יותר, וזמן הנסיעה לעבודה קצר יותר. נסתרות הן דרכי ה', אך אין ספק שתמיד אנחנו צריכים לזכור, כי מלימוד תורה ומקיום מצוות, לא מגיע שום הפסד, אלא רק שכר טוב!